

Sygn. akt IV CSK 127/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z wniosku J. P.
przy uczestnictwie M. P.
o podział majątku wspólnego,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 czerwca 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w B.
z dnia 10 maja 2012 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Na wezwanie Sądu do usunięcia braku skargi kasacyjnej przez zamieszczenie w niej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz uzasadnienia tego wniosku - pełnomocnik wnioskodawcy wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z powołaniem się na art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. stwierdzając, że: „prawidłowe zastosowanie art. 43 § 1-3 k.r.o., w ustalonym stanie faktycznym tej sprawy, stanowiącym element uzasadnienia niniejszego wniosku wymaga wykładni czy nie zostały pogwałcone przepisy art. 43 § 1-3 k.r.o. Podnieść należy, że w tej sprawie występuje rażąca niezgodność rzeczywistego stanu z ustaleniami Sądu obu instancji i to powoduje, że konieczne jest rozstrzygnięcie w drodze skargi kasacyjnej”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 2 k.p.c. jednym z konstrukcyjnych wymagań skargi kasacyjnej jest zamieszczenie w niej wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania oraz jego uzasadnienia. Jak wielokrotnie wskazywał Sąd Najwyższy spełnienie tej przesłanki wymaga wskazania, na której z podstaw przedsądu przewidzianych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz wykazania, w wyodrębnionym, profesjonalnym wywodzie prawnym, dlaczego w jego ocenie zachodzi wskazana przesłanka przedsądu. Treść tego uzasadnienia nie może być dowolna i należy ją oprzeć na argumentacji jurystycznej (porównaj między innymi postanowienia z dnia 19 czerwca 2008 r. II UK 55/08, z dnia 13 czerwca 2008 r. III CSK 104/08, z dnia 24 września 2008 r. II CZ 61/08 i z dnia 8 października 2010 r. II PZ 32/10).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej wnioskodawcy nie spełnia tego wymagania. Poprzestano w nim bowiem na wskazaniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c., jako podstawy wniosku oraz art. 43 § 1-3 k.r.o., jako przepisu wymagającego wykładni „w okolicznościach faktycznych sprawy”, natomiast nie przedstawiono żadnego wyводу prawnego, z którego wynikałoby jakie istotne zagadnienie prawne występuje w sprawie oraz dlaczego i w jakim zakresie przepis art. 43 § 1-3 k.r.o. wymaga wykładni Sądu Najwyższego.

Nie zostało zatem spełnione wymaganie skargi kasacyjnej przewidziane w art. 398⁴ § 2 k.p.c., co prowadzi do odrzucenia skargi na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Na marginesie należy zwrócić uwagę, że choć sprawa toczy się w postępowaniu nieprocesowym, profesjonalny pełnomocnik wnioskodawcy zarówno w skardze kasacyjnej jak i w jej uzupełnieniu określa wnioskodawcę jako „powoda”, a siebie jako „pełnomocnika powoda”, co jest oczywiście błędne.

Na wniosek uczestniczki postępowania zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy zasądził na jej rzecz od wnioskodawcy koszty postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.